

1926-2026

100 let

Sto let vytrvalosti, vody a kamarádství 4

1926–1939 6

1939–1945 8

1946–1973 10

1974–1989 13

1990–2002 16

2003–2019 18

2020–2026 20

Časová osa 23

Oddíl vodní turistiky 26

Oddíl lyžařské turistiky 28

Oddíl pěší turistiky 30

Turistický oddíl mládeže 33

Oddíl kanoepola 35

Oddíl stand up paddleboardingu 37

Oddíl veslování 39

Oddíl vodního slalomu 41

Klubák 43

Rio Botičo 44

Symbolika TJ Kotva Braník 46

Sto let vytrvalosti, vody a kamarádství

Vážení členové, sportovní přátelé, pamětníci a příznivci Kotvy,

dostává se vám do rukou pamětní brožura vydaná k naprosto výjimečnému milníku. V letošním roce společně oslavíme 100 let od založení Tělovýchovné jednoty Kotva Braník. Sto let je v lidském životě celá věčnost, v životě sportovního klubu je to pak svědectví o neuvěřitelné vytrvalosti, věrnosti tradicím a neutuchající lásce k pohybu, vodě a kamarádství.

Naše společná cesta se začala oficiálně psát 18. září 1926, kdy byla slavnostně otevřena první loděnice tehdejšího Kroužku vodních turistů. Od té doby proteklo korytem Vltavy pod našimi okny nespočet vody. Klub prošel historickými zvraty, nuceným válečným stěhováním loděnice i mnoha organizačními proměnami. Přesto si po celé jedno století dokázal uchovat to nejdůležitější – silného týmového ducha a pevnou komunitu.

Dnes je TJ Kotva Braník moderním a živým organismem. Naše domovská loděnice v laguně branických ledáren poskytuje zázemí pro celou řadu různorodých sportů. Pod jednou střechou a společnou vlajkou se u nás potkávají

- slalomáři, seekajakisté a kanoisté brázdící řeky, jezera a moře,
- týmy kanoepola a nadšenci do paddleboardingu reprezentující náš oddíl v soutěžích,
- oddíly pěší, vodní i lyžařské turistiky objevující krásy přírody,
- Turistický oddíl mládeže, který vychovává novou generaci
- a veslařský oddíl, který připravuje mladé veslaře na závodní kariéru.

Tato brožura je poděkováním. Patří všem zakladatelům, legendárním průkopníkům, trenérům, obětavým funkcionářům i řadovým členům, kteří na brigádách budovali naše zázemí, reprezentovali klub na domácích i světových kolbištích, nebo prostě jen s pádlem v ruce předávali radost dál.

Při listování těmito stránkami plnými vzpomínek, historických fotografií a milníků vás zveme k ohlédnutí za stoletím, které nás formovalo. Věříme, že branická Kotva zůstane i v dalším století pevným přístavem pro všechny, v jejichž hrudi bije sportovní srdce.

Do druhé stovky přejeme naší Kotvě stabilní zázemí, čistou vodu pod kýlem, sníh pod lyžemi, cesty co vedou k cíli a spoustu dalších spokojených generací!

Tomáš Michal, předseda TJ

1926–1939

Založení Kotvy a otevření nové loděnice

Příběh TJ Kotva Braník začal na jaře roku 1926, kdy se skupina nadšenců kolem Kroužku vodních turistů rozhodla vybudovat vlastní zázemí na břehu Vltavy. Vodáctví tehdy zažívalo velký rozmach a nová branická loděnice se rychle stala jedním z jeho nejvýznamnějších center.

Loděnice byla postavena podle projektu architekta Františka Svobody a při svém otevření patřila k nejmodernějším v Praze. Nabízela místo pro přibližně 80 lodí a její slavnostní otevření 18. září 1926 se uskutečnilo za účasti předsedy Klubu československých turistů dr. Jiřího Gutha-Jarkovského i dalších významných hostů.

Tam, kde Vltava spojovala lidi

Brzy se však ukázalo, že Kotva není jen místem pro uskladnění lodí. Stala se komunitou lidí, které spojovala láska k řece, cestování i společným zážitkům. Pořádaly se první klubové závody, víkendové výpravy i několikadenní plavby po českých řekách. Od roku 1928 měl klub vlastní tábořiště na Sejckém ostrově, a od r.1935 také na ostrově sv. Kiliána, která se stala oblíbeným cílem letních setkání.

Ve třicátých letech se Kotva rychle rozrůstala. Vznikaly nové tradice, formovala se klubová kultura a přibývalo členů všech generací. Vznikla klubová hymna, začal se vydávat časopis Cestou a řekou.

Na konci předválečného období měla Kotva již přibližně 300 členů a pevné místo mezi nejvýznamnějšími vodáckými kluby v Československu. Základy položené v prvních čtrnácti letech vytvořily tradici, na kterou navazují další generace dodnes.

Významné milníky

18.9.1926
Otevření nové loděnice v Braníku.

11.9.1927
Byl přijat návrh modrobílé vlaky KVT a tato byla poprvé vztyčena 1. června 1927.

Kulatý znak z vlajky je pak používán jako logo. Na pádlech byly v našich barvách – bílá- modrá- bílá zalomené pruhy jako šíp.

1936
Vznikla hymna KVT. Autor hudby ing. Bohumil Libánský a spoluautor textu Gustav Valter.

7.dubna 1938
Za přítomnosti 104 členů bylo rozhodnuto o založení samostatného vodáckého odboru.

Věděli jste, že...

Domácí řád loděnice z roku 1927 uváděl, že zřízenec nebyl povinen pomáhat s přenášením lodí. Pokud o pomoc člen požádal, zaplatil za ni poplatek 1 Kč.

Otevření loděnice

První loděnice

Cestou a řekou

Časopis Klubu československých turistů odboru Praha XV

ROČNÍK I – ČÍSLO I

Ing. Karel Mario Veselík, zakl. a první předseda KČST, odbor Praha XV, mrtev.

1938, První číslo klubového časopisu Cestou a řekou, který zachycoval dění v oddíle i zážitky z vodáckých cest.

Na tábořišti

1939–1945

Klub během okupace

Vypuknutí druhé světové války znamenalo pro TJ Kotva Braník stejně jako pro celou společnost zásadní změnu. Sportovní a spolkový život se musel přizpůsobit omezením okupační moci a řada plánovaných akcí byla zrušena nebo výrazně omezena. Přesto se podařilo zachovat to nejdůležitější – soudržnost členské základny a vztah ke klubu.

Když řeka zůstala místem naděje

V nelehkých válečných letech se naplno ukázalo, že Kotva není jen sportovní organizací. Poskytli jsme azyl nejen vodákům z jiných loděnic, odkud byli vytlačeni Němci, ale i skautským oddílům. Junák byl zrušen, ale každý dorostenec musel být někde registrován. Do loděnice takto přišli lidé, kteří se ukázali jako klíčoví pro další rozvoj. Jmenovitě: manželé Dědinovi, Ing. Eduard Jírů, Marie Kubištová, Ing. Jaroslav Štěpánek s manželkou Zdenou, Karel Pešl, Blanka a Svatava Hejhalovy, Luboš Jednorožec, Ing. Jiří Brožek, Alois Votava, Jiří Toncar a Vlasta Vaněčková.

V roce 1939 začalo stěhování loděnice přes zátoku z důvodu stavby protipovodňového valu na dnešní lokaci, kde byl již val vybudován. Byl postaven pontonový most z pramic přes lagunu a stará loděnice pečlivě rozebrána a přenesena. Protože nová loděnice stála na čerstvém náspu, byla založena na sto kusech 120 cm vysokých betonových pilířích.

Významné milníky

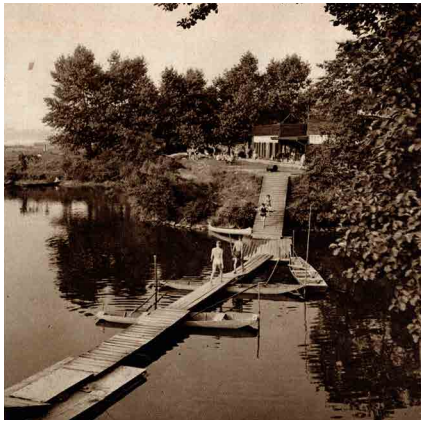
1939
Začátek okupace Československa a výrazné omezení spolkového života.

1939–1942
Stavba nové, druhé, loděnice na dnešním místě.

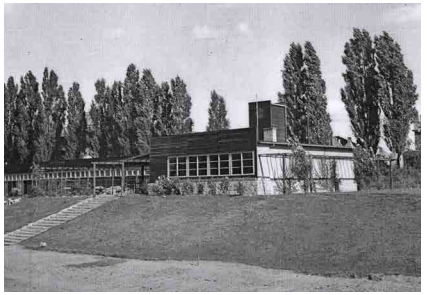
1945
První poválečný zájezd na vodu byl na Vltavu z Lenory.

Víte, že...

Náš člen Zdeněk Prantl pracoval v Kolbence a prováděl zajíždění a kontroly německé vojenské techniky po opravách. Jednou ho potkali naši vyděšení kamarádi s tankem u Národního divadla. Jindy dokonce transportérem odvezl skládací kajaky na Cholín, aby si mohli naši členové do Prahy přivézt zrní na semletí. Majitele tamní vodácké ubytovny to tak vyděsilo, že strávil noc v lese a bál se zatčení.

Most přes lagunu při stěhování loděnice

Nová loděnice

Na Lužnici - Pilař 1940

Cestování na vodu - nádraží Sušice 1941

1946–1973

Obnova, růst a rozvoj oddílů

Když se Praha konečně nadechla k míru, vrátil se pomalu život i do branické loděnice. Naše kotvácké předchůdce nečekalo nic jednoduchého. Vraceli se do zpustlého areálu s vyhrnutými rukávy, opravovali lodě, spravovali molo a dávali dohromady vše, co válka poškodila nebo rozebrala. Parta, kterou spojovala láska k Vltavě, ale držela pohromadě a s chutí navazovala na to, co její členové začali budovat už ve dvacátých letech. I v neklidném poválečném Československu si Kotva uchovala to, co jí dělalo Kotvou – partu lidí ochotných obětovat víkend pro klub, dobrou náladu po brigádě a přátelství, které se na vodě rodí snáz než kdekoliv jinde.

Padesátá léta přinesla československému sportu rozsáhlé organizační změny. Spolky mizely a na jejich místo nastupovaly nové tělovýchovné jednoty. Ani naše Kotva se této vlně nevyhnula a papírově se stala součástí jednotného systému tělovýchovy. V lodním boxu ani na klubovně se ale nic zásadního nezměnilo: pádla zůstala pádly, řeka řekou a parta partou. Podařilo se udržet kontinuitu klubového života napříč generacemi a rozvíjet sportovní činnost dál, ať se organizační schéma jmenovalo jakkoliv.

Kotváci i v horách: Valšovky

Kotváci ale nezůstali jen u vody. V roce 1947 členové klubu získali skromnou chalupu na Valšovkách v Krkonoších, aniž tušili, že zakládají tradici, která žije dodnes. Vodáci se v zimě proměnili v nadšené lyžaře a vlastníma rukama, z toho, co bylo zrovna po ruce, si na přilehlé louce postavili první lyžařský vlek. Motor a převodovku doplnila řetězovka z vyřazené plochodrážní motorky, benzin se nosil na krosnách a jeden z brigádníků musel po každé jízdě ručně stahovat lano zpátky k nástupu. Bylo to provizorní, hlučné a pracné, ale bylo to naše. Z podobné kutilské radosti a společné práce se zrodil oddíl lyžařské turistiky, který dnes na Valšovkách hostí už třetí generaci brigádníků.

Vznik autokempu a rozmach Kotvy

Na počátku šedesátých let navíc ožila i louka pod loděnicí, otevřel se tam autokemp, který se rychle stal oblíbeným místem pro pražské i zahraniční návštěvníky O deset let později už bylo jasné, že staré zázemí přestává stačit

stále rostoucímu klubu. Výtěžek z autokempu, který se roky vracel zpátky do klubové pokladny, dal myšlence nové klubové budovy reálné obrysy a otevřel tak další velkou kapitolu historie TJ Kotva Braník.

Na počátku sedmdesátých let už bylo jasné, že staré zázemí přestává stačit stále rostoucímu klubu. Výtěžek z autokempu, který se roky vracel zpátky do klubové pokladny, dal myšlence nové klubové budovy reálné obrysy a otevřel tak další velkou kapitolu historie TJ Kotva Braník.

Významné milníky

1946
Kotva získává chalupu na Valšovkách v Krkonoších a vzniká lyžařský oddíl

1956
Vznik oddílu pěší turistiky

1960
Otevření autokempu na louce pod loděnicí odstartovala náhodná návštěva australského spisovatele a cestovatele Jamese Sanderse a otištění jeho článku v mezinárodní časopise „Modern Motor"

Září 1968
Klub se po období, kdy byl součástí různých organizací, osamostatňuje a získává název Tělovýchovná jednota Kotva Braník. Zakotvili jsme, a tohle jméno nás provází dodnes.

1973
Svépomocí stavíme první lyžařský vlek.

Víte, že...

Dobrovolnické brigády nebyly jen povinností zapsanou v klubovém řádu, byly místem, kde vznikala přátelství na celý život, kde starší vodáci předávali zkušenosti mladším a kde se budovala ta pověstná kotvácká atmosféra. Údržba loděnice, opravy lodí i chalupy na Valšovkách nebo příprava akcí stály po desetiletí především na dobrovolné práci členů.

Lyžařský vlek na Valšovkách

Chata Valšovky

Začalo to maringotkou Jardy Štěpánka

Jak u nás začal autokemping

Dokument ze začátků autokempu

1974–1989

Společným úsilím vznikl domov na několik generací

Sedmdesátá a osmdesátá léta představují jednu z nejvýznamnějších etap v historii TJ Kotva Braník. Zatímco předchozí desetiletí byla ve znamení obnovy a rozvoje činnosti, nyní přišel čas vybudovat zázemí, které by odpovídalo potřebám stále rostoucího klubu. Myšlenka nové klubové budovy se postupně změnila ve skutečnost – především díky obrovskému nasazení členů.

Rekonstrukce loděnice do stávající podoby

Výnosy z provozování kempu, přestože většina peněz se musela odevzdávat Československému svazu tělesné výchovy a sportu (ČSTV), umožnila postavit v 70. letech novou loděnici na místě staré, včetně tělocvičny, zvýšené kapacity ubytovny, sociálního zařízení kempu a restaurace.

A opět u toho byl ing. Vráťa Teklý. Jelikož nebylo možné získat dodavatele stavby na klíč, bylo potřeba stavbu provést ve vlastní režii. Sám navrhl projekt, řešící stavbu jižním směrem od nastávající budovy klubovny, proti toku Vltavy a plnil i funkci stavbyvedoucího. Tento návrh počítal s montovaným železobetonovým skeletem jako v té době jediným možným provedením stavby. Ing.Teklý byl po celou dobu duší stavby a zasahoval všude, kde se vyskytovaly potíže. Původně se předpokládalo, že stavba bude hotova před spartakiádou v roce 1975. Pro těžké onemocnění ing. Teklého, který se účastnil i těžkých fyzických prací během celé stavby, se dokončovací práce protáhly a tak bylo možno slavnostně otevřít a předat naši loděnici jednotě až 19. listopadu 1975. Celkem stála nová výstavba 3,5 mil. Kčs.

Po dokončení hlavní budovy loděnice následovala v druhé etapě rekonstrukce dřevěné stavby úschovny lodí a přilehlých prostorů. Dřevěné stěny garáží, které byly již značně zchátralé, byly nahrazeny zděnými, dlažba v boxech vybetonována, dřevěné stojany na lodě nahrazeny kovovými, krytina vyměněna za plechovou. Tato část stavby byla dokončena v roce 1979 a od té doby loděnice víceméně nezměnila podobu do dnešních dnů.

Vedle stavebních prací pokračoval také sportovní život. V Kotvě se rozvíjela výkonnostní vodní turistika s honbou za prvosjezdy a sjíždění stále obtížnějších řek. Vedle toho klasická masová turistika po českých řekách včetně

závodů vodácké jízdy zdatnosti - VTJZ. Jezdí se na společné zájezdy a dovolené do zahraničí. V roce 1975 se účastníme Československé spartakiády a pomáháme s organizací. Po příchodu turistického oddílu mládeže se Kotva zaměřuje i více na rozvoj této věkové skupiny ve všech aktivitách, které naše zázemí na Braníku nabízí. Naši členové Škranc, Jančar, Habásko, Krupka pracují v metodických komisích vodní turistiky v Praze.

Významné milníky

1974
Začínají přípravy na výstavbu nového klubového zázemí a začíná období rozsáhlých brigád členů

70. léta
Vodáci vyráží na zahraniční expedice do Mongolska, Rumunska, Polska, Jugoslávie, Rakouska i Bulharska

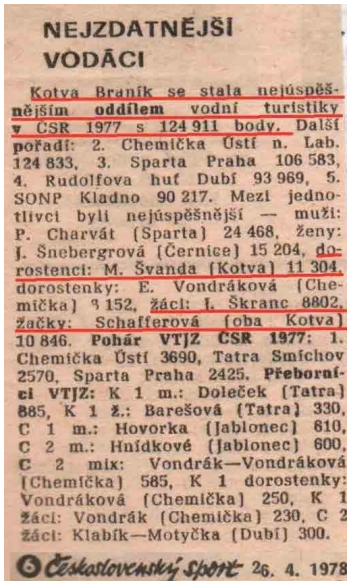
1977
Příchod turistického oddílu mládeže Trilobit

1984
Spolupořádáme VTJZ Hamerský potok

1989
Kotva vstupuje do nové společenské éry s kvalitním zázemím připraveným pro další rozvoj

Víte, že...

Současná loděnice a boxy na lodě jsou výsledkem 28 025 dobrovolnických hodin členů Kotvy v letech 1972-1979. Mnozí z nich na její výstavbě pracovali po večerech, o víkendech i během dovolených. Díky jejich nasazení vzniklo zázemí, které slouží klubu již několik desetiletí. Ve druhé fázi se už dobrovolnické práce museli proplácet. Fotografie jsme nedohledali.

NEJZDATNĚJŠÍ VODÁCI

Kotva Braník se stala nejúspěšnějším oddílem vodní turistiky v ČSR 1977 s 124 911 body. Další pořadí: 2. Chemička Ústí n. Lab. 124 833, 3. Sparta Praha 106 583, 4. Rudolfova huť Dubí 93 969, 5. SONP Kladno 90 217. Mezi jednotlivci byli nejúspěšnější — muži: P. Charvát (Sparta) 24 468, ženy: J. Šnebergrová (Černice) 15 204, dorostenci: M. Švanda (Kotva) 11 304, dorostenky: E. Vondráková (Chemička) 9 152, žáci: J. Škranc 8802, žačky: Schafferová (oba Kotva) 10 846. Pohár VTJZ ČSR 1977: 1. Chemička Ústí 3690, Tatra Smichov 2570, Sparta Praha 2425. Přeborníci VTJZ: K 1 m.: Doleček (Tatra) 885, K 1 ž.: Barešová (Tatra) 330, C 1 m.: Hovorka (Jablonec) 610, C 2 m.: Hnídkové (Jablonec) 600, C 2 mix: Vondrák—Vondráková (Chemička) 585, K 1 dorostenky: Vondráková (Chemička) 250, K 1 žáci: Vondrák (Chemička) 230, C 2 žáci: Klabík—Motyčka (Dubí) 300.

Československý sport 26. 4. 1978

1977 - Získali jsme titul Nejzdatnější vodácký oddíl ČSR

Zájezd Rumunsko 1977

1990–2002

Svoboda přinesla nové možnosti

Sametová revoluce v roce 1989 otevřela novou kapitolu nejen pro Českou republiku, ale také pro TJ Kotva Braník. Po desetiletích fungování v podmínkách státem řízené tělovýchovy získaly sportovní kluby větší svobodu rozhodování, možnost samostatně hospodařit i určovat vlastní směr dalšího rozvoje. Pro Kotvu to znamenalo období změn, hledání nových příležitostí, ale také nových starostí. Asi největší promarněnou šancí je možnost odkoupení pozemků, na kterých Kotva po listopadových změnách zůstala v nájmu Povodí Vltavy. Tehdejší nájem byl nízký a v porovnání s cenou koupě se zdálo výhodnější nadále platit nájem. Což se bohužel s postupným navyšováním nájmu ukázalo jako ne zrovna ideální řešení.

Bylo potřeba přizpůsobit fungování klubu měnícím se ekonomickým podmínkám, zajistit financování provozu areálu i sportovní činnosti a zároveň zachovat hodnoty, na kterých byla Kotva po desetiletí postavena. Díky aktivním členům a dobrovolníkům se podařilo klub úspěšně provést tímto náročným obdobím.

Významně se změny dotkly i fungování jednotlivých oddílů. Najednou nebylo nutné pro výjezdy do „kapitalistické" ciziny včetně Jugoslávie potřeba devizových příslibů a výjezdních doložek. A tak zejména oddíly vodní turistiky (OVT) a pěší turistiky (OPT) vyráží na cesty dříve přístupné jen vyvoleným. Skupina VHT OPT tak směřuje do italských Dolomit na Marmoladu, vodáci pak na rakouské a italské řeky. Místo klasických sklolaminátových lodí se začínají objevovat nerozbitné plastové kajaky a kanoe a Kotva je i jedním z míst, kde se objevují první mořské kajaky - seakajaky. Jirka Škranc z oddílu vodního slalomu reprezentuje Českou republiku na MS.

Velkou předností zůstává komunitní charakter klubu. Dobrovolnictví, brigády a společné akce jsou i nadále nedílnou součástí života v areálu. Členové se podílejí nejen na organizaci sportovních aktivit jako jsou na konci 90. let vánoční Sázava, na přelomu tisíciletí obnovená tradice Rio Botičo, či pravidelné víkendové výlety OPT, ale také na údržbě klubovny, loděnice a okolního prostředí. Díky tomu si Kotva zachovává rodinnou atmosféru, která ji odlišuje od mnoha jiných sportovních organizací.

Roku 2002 významně do života Kotvy zasahuje tisíciletá povodeň. Zaplaveny jsou i boxy s loděmi a loděnice. Kompletně zdevastován je pak kemp. Některé chatky se objevují až v Pražské zoo. Členové Kotvy stráví tisíce hodin při odstraňování následků povodně, ale například kemp se již nikdy do původní podoby nevrátí. Ubytování se přesouvá do stanů a karavanů a do vlastní loděnice.

Významné milníky

1989
Sametová revoluce přináší nové možnosti, zejména cesty do dřívější „kapitalistické" ciziny

90. léta
Obnova samostatného fungování tělovýchovné jednoty - Vánoční Sázava, Rio Botičo

2000–2003
Do života Kotvy významně zasahuje tisíciletá povodeň v roce 2002

Víte, že...

Po otevření hranic přichází i nové materiály pro sportovce. Místo křehkých laminátových kanoí a kajaků se objevují jejich plastové varianty, které se, třeba na rakouské Salze, při trefení kamenu nerozbijí. Přicházejí i první seakajaky a s nimi zcela nová vodácká disciplína. Místo igelitových obleků přichází neopren. A místo šusťáků bundy s Goretexem.

Povodně 2002

2003–2019

Tradice, která drží krok s dobou

Ničivá povodeň v roce 2002, která odnesla chatky z kempu a zatopila zázemí loděnice, připravila TJ Kotva Braník o hlavní zdroj příjmů a uvrhla klub do hluboké finanční krize. Následná úsporná opatření vyvrcholila v roce 2008 vypsáním mimořádných členských příspěvků. V tomto kritickém momentu se však projevila obrovská oddanost členů – finanční semknutí a stovky odpracovaných brigádnických hodin udržely Kotvu nad vodou.

Zásadní obrat přišel ve chvíli, kdy se v chodu klubu začal aktivně angažovat v té době řadový člen Filip Jančar, který byl v roce 2015 zvolen místopředsedou TJ. Pod jeho vedením prošla struktura managementu zásadní transformací. Klub opustil definitivně model placeného aparátu a úspěšně přešel na profesionálně vedenou dobrovolnickou práci výboru.

Tato reforma spolu se získanými dotacemi a pronájmem nevyužitých prostor dostala klub z finančního dna do černých čísel. Investice začaly okamžitě proudit zpět do areálu: byla zrekonstruována sauna, vybudovala se posilovna a postupně se modernizoval i klubový hostel. Ten prošel v letech 2019 a 2020 kompletní obnovou chodeb a části pokojů. Ruku v ruce s tím šla obnova sportovního vybavení v podobě nových plastových lodí, mořských kajaků a paddleboardů.

Těsně před příchodem pandemie Covidu-19 klub ještě stihl spustit projekt letních šaten a obměnit dosluhující klubový vůz Peugeot za Citroën. Ekonomická renesance vrátila do Braníka čilý sportovní ruch. Výrazně přibylo dětí a mládeže a na samém sklonku tohoto úspěšného období se v loděnici etabloval nový dynamický sport – paddleboarding.

Významné milníky

2003
Po povodni ubývá návštěvnost kempu

2006
Loděnici zasahuje další menší povodeň, která definitivně ukončila provoz původního tenisového kurtu

2008
Vypsání mimořádných členských příspěvků

2012
Příchod nové energie v podobě Filipa Jančara

2017
Na Valšovkách se vrtá nová studna, která zajišťuje stabilní zásobu vody pro provoz chalupy

2018
Dokončení rekonstrukce sauny z velké části svépomocí

Víte, že...

Filip Jančar vedl českou vodáckou expedici na Nil v říjnu roku 2007. Tato náročná africká výprava nesla název Mystery of Nile (Záhada Nilu) a jejím hlavním cílem byl unikátní prvosjezd dravého a dosud nesjetého pramene Modrého Nilu, doplněný o splutí divokých peřejí Bílého Nilu v Ugandě.

Letecký pohled na areál v roce 2006 před povodní, tenisový kurt ještě existuje; Google Earth

Symbolický rozcestník odhalený v rámci oslav 90. let Kotvy v roce 2016

V roce 2019 pořizujeme klubový Citröen s vlekem, který je parťákem našich oddílů na výpravách s loděmi i daleko přes hranice

Na břehu Nilu, Svět Outdooru

2020–2026

Současná Kotva a cesta do druhého století

Sto let historie není jen ohlédnutím za minulostí. Pro TJ Kotva Braník je především závazkem pokračovat v tom, co vytvářely generace našich členů, stovky dobrovolníků, trenérů, sportovců i přátel klubu. Současnost ukazuje, že Kotva dokáže spojovat tradici s moderními sporty a stále zůstává místem, kde se setkávají lidé všech generací.

Největší výzvou posledních let bylo nelehké období pandemie. Omezilo nám sportovní činnost i společná setkávání, přesto se podařilo udržet aktivní klubový život a po návratu k běžnému fungování znovu naplnit loděnici sportem i společenskými akcemi. Ukázalo se, že největší silou Kotvy nejsou budovy ani vybavení, ale lidé, kteří jsou ochotni klub podporovat i v náročných obdobích.

TJ Kotva Braník je moderní víceoddílová tělovýchovná jednota, která spojuje rekreační sportovce a výkonnostní závodníky.

Naše oddíly pořádají sportovní soutěže, výpravy, tábory, brigády i společenské akce, které propojují několik generací členů.

Tradiční oddíly jsou stále srdcem fungování Kotvy. Vodáci, turisté, lyžaři, turistický oddíl mládeže a kanoepolisté. Každý z nich přispívá k pestré nabídce sportovních aktivit a vytváří stabilní a bezpečné prostředí, ve kterém mohou vyrůstat nové generace členů a sportovců.

Kotva je otevřená i novým sportům a příležitostem pro každodenní sportovní a zájmovou činnost, kterou u Vltavy často vyhledávají občané Prahy 4, ale i širšího okolí. V roce 2019 vznikl oddíl stand up paddleboardingu (SUP), který rozšířil naší základnu o závodící členy v tomto stále poměrně mladém sportu a v roce 2023 vznikl oddíl veslování, který má ve svých ambicích vychovávat špičku veslařského sportu. Mezi pestrou nabídkou aktivit můžeme zmínit i hostující oddíl dračích lodí nebo zázemí pro skateboarding mládeže a sportovní příměstské tábory.

Rok 2026 je významným mezníkem. Sto let od založení jednoty je příležitostí poděkovat všem, kteří se na její historii podíleli, a zároveň se podívat vpřed. Druhé století Kotvy bude stát na stejných hodnotách jako to první – přátelství, dobrovolnictví, respektu k přírodě a radosti ze sportu.

Protože skutečnou hodnotu Kotvy netvoří jen její historie. Tou největší hodnotou jsou lidé, kteří do naší loděnice chodí a svojí energií a časem ji každý den znovu vytvářejí.

Významné milníky

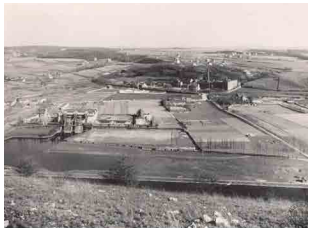
2019-2020
Vznik oddílu stand up paddleboardingu (SUP). Dokončení první fáze rekonstrukce ubytovacích kapacit.

2020–2021
Klub zvládá období pandemie a udržuje kontinuitu své činnosti.

2022–2023
Ubytovací pomoc třem ukrajinským rodinám s dětmi v důsledku války.

2024
Vznik mládežnického veslařského oddílu.

2026
TJ Kotva Braník slaví 100 let své existence.

Sto let proměn, stejný domov. Historická fotografie okolo roku 1920, těsně před výstavbou první loděnice. Vedle současný pohled na areál z Barrandovských teras.

Napříč oddíly se sejdeme nejčastěji při Klubáku, brigádách a konferenci delegátů.

Brigády

Víte, že...

Prostor ohniště a pergoly před loděnicí využívají naši členi ke svým narozeninovým i jiným oslavám a grilovačkám.

Sto let na břehu Vltavy

Za sto let se změnily lodě, vybavení i sporty. Co však zůstalo stejné, je ochota lidí věnovat svůj čas ostatním. Každá brigáda, každý trénink, každá výprava i každý nový člen navazují na odkaz těch, kteří před sto lety položili první základy branické Kotvy.

1926 - Založení TJ Kotva Braník, původně pod názvem Kroužek vodních turistů - KVT a slavnostní otevření první loděnice 18. září 1926

1928 - První ročník závodu Klubák na trati Libřice - Braník

1936 - Vznik klubové hymny

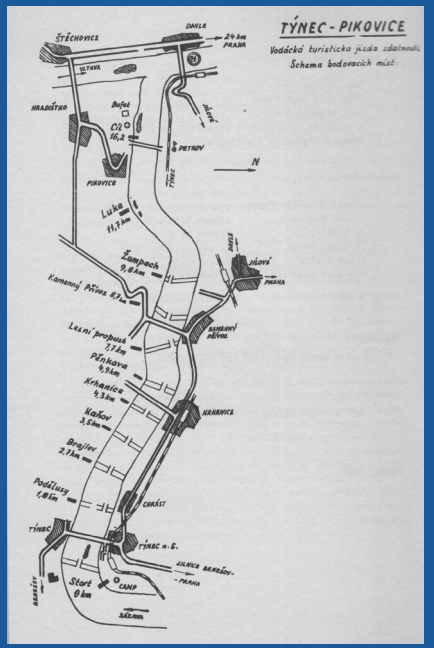
1938 - Vydáváme první číslo klubového časopisu Cestou a řekou

1939–1942 - Stěhování a stavba druhé loděnice na současném pozemku

1946–1947 - Pořízujeme horskou chatu Valšovky ve Velké Úpě

1960 - „První návštěvník" autokempu James Sanders z Austrálie odstartoval éru autokempu na Braníku

1968 - Jmenujeme se TJ Kotva Braník

1972 - Pořádáme závod Rio Botičo 70.–80.léta
- Výstavba současné hlavní budovy loděnice a boxů na lodě
- TJ pořádalo pro členy sponzorované zájezdy do zahraničí

90. léta - Publikování kilometráže českých a evropských řek Vojtěch Jančar a kol.

2002 - Extrémní povodeň odnesla 15 chatek a 10 unimobuněk a zmenšila areál autokempu.

2019 - Uzavření autokempu z důvodu budoucí výstavby cyklostezky kolem řeky

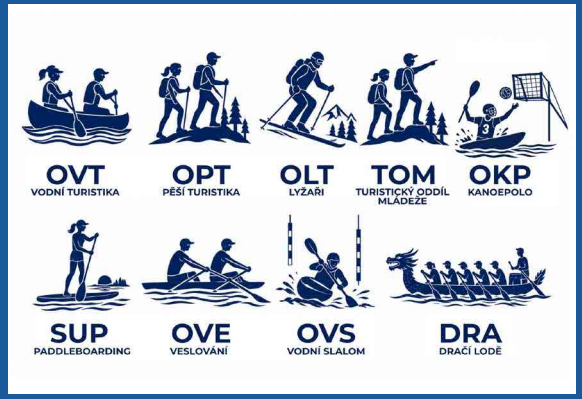
2002-2021 - Přežíváme pandemii Covid-19 doma a u vody
- Pomáháme Ukrajině

2026 - TJ Kotva Braník slaví 100 let

Kotva v číslech

100 let tradice
7 sportovních oddílů
4 generace sportovců
Desítky účastí na mistrovstvích Evropy a světa
Tisíce dobrovolnických hodin
Jedna loděnice na Vltavě
a jedna chalupa v Krkonoších

Sportovní rodina Kotvy

Významná osobnost Kotvy

Ing. Vratislav Teklý

Vodák, stavitel, organizátor a průkopník české vodní turistiky

Ing. Vratislav „Vráťa" Teklý patřil k nejvýraznějším osobnostem historie našeho vodáckého klubu. Výrazně se zasloužil o vznik a podobu branické loděnice.

1939–1942: řídil náročné přestěhování a výstavbu nové loděnice. Dokázal ještě před uzavřením hranic zajistit dva vagony dřeva ze Slovenska za 30 000 Kč svěřených mu „na čestné slovo". Na stavbě se podílel také fyzicky.

1970–1975: navrhl projekt nové loděnice, působil jako stavbyvedoucí a byl podle pamětníků „duší stavby".

Na vodě působil od roku 1928, věnoval se kanoistice a patřil k průkopníkům vodního slalomu

Byl popularizátorem vodáctví a mezi jeho publikace patří například:

Kilometráž českých řek (1936), Vodní turistika – kanoistická příručka (1955), Kilometráž moravských a slovenských riek (1956), Stavba kanoí a kajaků (1961), Plavební příručka (1962) a Dovolená na vodě (1971).

Vráťa Teklý byl člověkem, který vodáctví nejen provozoval, ale také pro něj stavěl, organizoval, psal a předával své zkušenosti dalším generacím. Jeho otisk je proto dodnes patrný jak v historii české vodní turistiky, tak přímo v naší branické loděnici.

Oddíl vodní turistiky

Zkratka: OVT
Náčiní: nejrůznější modely kanoí a lodí, seakajak C1, C2, C3 / jednolisté nebo dvojlisté pádlo / špricdeka, vesta a suché zavazadlo
Pozdrav: ahoj!
Založeno: 1926 – výročí 100 let

Stoletý oddíl

Začátky TJ jsou i začátky vodáckého oddílu, který utvářel život Kotvy. Od roku 1926 byli nejvýznamnějšími členy MUDr. Votava Fixín a Ing. Vratislav Teklý. K vodáckému prozkoumávání českých řek sepsal a vydal Vráťa vodáckou kilometráž. Náš oddíl stál vpodstatě za vznikem vodácké tradice v Česku. Členové jezdili na sobotní odpoledne a neděli na tzv. „Svazák" s tábořením na pravém břehu Berounky pod Radotínem.

- okolo roku 1960 byla součástí oddílu i závodní rychlostní kanoistika
- od roku 1970 jsme provozovali především výkonnostní turistiku. Jezdili jsme autobusy s velkým vlekem na zájezdy do zahraničí
- oddíl provozoval službu odvozu lodí pro veřejnost na Vltavu a Lužnici
- Jirka Škranc st. byl v celostátním výboru vodní turistiky a zasloužil se o rozvoj oddílu
- oddíl pořádal soutěže tzv. VTJZ na Hamerském potoce a na Kamenici
- 1980 až 1995 byl součástí oddíl mládeže 15-18 let s pravidelnými tréninky a letním soustředěním

Současnost

- Pořádáme Rio Botičo
- Organizujeme klubový závod Kotvy „Klubák"

Oddíl má 106 členů aktivních ve třech oblastech:

- klasické turistické sjíždění řek většinou na C2,
- pádlování na divoké vodě a účast na soutěžích ČPV – Český pohár vodáků. V roce 2025 byl nejúspěšnější Pavel Rohan,

- seakajaky, které jsou stále oblíbenější a jsou významné pro činnost oddílu. Mimo putování po moři, jezerech a velkých řekách s účastí na vytrvalostních závodech jako Krumlovský maraton, Pádluj o 106, Budějovice-Praha, Brněnský Prigl a další. Řadu let pořádáme „Únorové Slapy".

Budoucnost

Budoucnost máme hlavně u seakajaků, protože je možné trénovat přímo od loděnice. Pořádáme i společné večerní vyjížďky nebo víkend na Lipně. Závodění sice láká další členy, ale nám jde hlavně o turistiku - na moři pro suchozemce zvláště zajímavou.

Fixin – jeden ze zakladatelů jezdil do vysokého věku.

Jirka Škranc nebo Vojta Jančar vedli autobusové zájezdy i podle mapy na motoru.

Lipno na seakajacích

Lassing Rakousko

Oddíl lyžařské turistiky

Zkratka: OLT
Náčiní: lyže / běžky / sníh a čepice
Pozdrav: Skol!
Založeno: 1946 - výročí 80 let

Valšovky – příběh jedné lyžařské rodiny

Oddíl vznikl po 2. světové válce v roce 1946, kdy členové tehdejšího KČST zakoupili horskou chalupu na Valšovkách v Krkonoších. Pro branické vodáky začala nová kapitola – v zimě se z Vltavy přesouvali do hor, kde vznikla tradice lyžařských výprav a týdenních výcvikových kurzů.

Začátky byly spartánské. Na Valšovky se jezdilo nákladákem s lavicemi pod plachtou, po příjezdu bylo potřeba prořezat cestu sněhem a vyhrabat vchod do chalupy. Světlo zajišťovaly petrolejky a těžké dřevěné lyže bez hran se kvůli nedostatku místa skladovaly dole v Úpě v pronajaté márnici. Právě tyto podmínky vytvořily pevné pouto mezi členy a postupně i charakter celého oddílu.

Na konci 60. let se podmínky výrazně zlepšily. Na chalupu byla zavedena elektřina, postavil se první vlek a byly celostátně zrušeny pracovní soboty, takže bylo více času na brigády. Díky finanční podpoře z kotváckého autokempu začala rozsáhlá rekonstrukce, kterou členové zvládli vlastníma rukama. Chalupa získala takovou popularitu, že zájemci museli sbírat body za brigády, aby získali lůžko.

Koncem 70. let byla k chalupě dovedena silnice a vyrostl nový, delší vlek. Na tamním divokém, neupraveném svahu se dvě generace dětí naučily perfektně lyžovat a oddíl se kvůli snaze udržet kapacitu pro vlastní rodiny silně uzavřel před vnějším světem.

Po roce 1989 však nastal útlum. S otevřením hranic začaly Valšovkám konkurovat Alpy, doprava smluvními autobusy zdražila a provoz vlastního vleku se stal finančně neúnosným. Nejsilnější ránu ale oddílu zasadila změna klimatu od 90. let – sjezdovka orientovaná na jih trpěla nedostatkem sněhu, což vedlo k jarním prázdninám na trávě a zimním výpravám na kolech. Kvůli dlouhodobé uzavřenosti rodinných klanů navíc v oddílu došly děti, které byly po generace hlavním motorem pokroku.

Budoucnost OLT tak dnes zůstává otevřená a závislá na sněhu, radosti z pohybu a nové generaci.

Věděli jste, že...

Prvním majitelem chalupy byl od roku 1772 Hans Christoph Gleissner a v majetku rodiny Gleissnerů byla až do roku 1945.

Valšovky v roce 1937;
Vratislava Šimáková

Zvonička na Valšovkách;
Eduard Mráček

Valšovky ze Signálu;
Eduard Mráček

Oddíl pěší turistiky

Zkratka: OPT
Náčiní: pohorky / batoh / turistické hole
Pozdrav: ahoj!
Založeno: 1956 – výročí 70 let

Od Brďáků k nejaktivnějšímu oddílu Kotvy

Pěší turistika se v našem klubu provozovala vlastně odjakživa. Když se v roce 1926 oddělila skupina vodáků od KČT a vznikl Klub vodních turistů, nikdo tehdy netušil, jak dlouhý příběh tím začíná. Pěšky se chodilo především v obdobích, kdy nebylo možné vyrazit na vodu ani na lyže – na jaře a na podzim. Za německé okupace se pěší turistika dokonce výrazně rozšířila a v klubu pokračovali také členové rozpuštěného akademického KČT. Tehdy se v KVT věnovali i značkařské činnosti.

První nesmělé pokusy o organizovanou pěší turistiku se objevily kolem roku 1940. Po válce se vytvořila parta vodáků, kteří více tíhli k chození než k zimním sportům. Výlety organizoval například Eman Schaniel a začínající pěšáky vedl Jarda Jarouš. Skutečný oddíl však vznikl až v květnu 1956. Prvním vedoucím se stal Bohoušek Kopřiva. Po jeho boku stáli Jarda Pejša, Vašek Ježerský, Ota a Nina Vyskočilovi, Honza Kodat, Boža a Jožka Huňáčkovi, Jarda Tittelbach, Vašek Pešata, Billy Novák, profesor Mašek a řada dalších.

Chodilo se především v neděli, protože v sobotu se ještě pracovalo do jedné hodiny. Oblíbeným cílem byly Brdy, a tak se mezi mladšími členy tehdejším turistům začalo říkat jednoduše Brďáci. Výletů postupně přibývalo, trasy se prodlužovaly a oddíl získával stále výraznější podobu. Autobusové zájezdy začal organizovat Mirek Pražák. Postupně však první generace odcházela a činnost slábla.

Pěšáci byli stále vnímáni spíše jako doplněk vodáckého oddílu a členství ve vodácích bylo podmínkou pro členství v pěší turistice.

Rok 1981 – oddíl na vlastních nohách

Po Jardovi Pejšovi převzal oddíl Prokop Sedmidubský a podařilo se mu prosadit větší rovnoprávnost s ostatními oddíly. V roce 1981 pak vznikl plnoprávný oddíl pěší turistiky – OPT. Už nebylo nutné být zároveň vodákem a oddíl získal vlastní rozpočet i možnost samostatně přijímat členy. Tím začala nová etapa jeho historie.

Pěšáci začali nabírat dech. Konalo se čtyři až pět autobusových zájezdů ročně a každou sobotu na jaře a na podzim se pořádala pěšácká akce. Jarda Pejša zavedl také středeční výlety pro důchodce, které po jeho dlouhodobém onemocnění převzal Jirka Havelka a postupně je dovedl k jejich dnešní podobě. Přibyly zahraniční zájezdy, autobusové výpravy a společné akce s vodáky a lyžaři. V zimě přejezdy hor na běžkách, v létě pěšácko-vodácké zájezdy. V turistické sezoně se prakticky každý víkend něco dělo.

Zlatá éra pěšáků

V 90. a nultých letech míval oddíl 150 členů, někdy dokonce 180. Každý víkend výlet, zájezd nebo dovolenka a pravidelné středeční výlety pro seniory. Zájmová skupina VHT vyrážela do Dolomit nejméně třikrát ročně. Za rok se tak uskutečnilo více než 100 akcí.

Do vedení postupně přicházeli další členové – Mirek Kněžek, Mirek Martinů, Pavla Svobodová, Miloš Svatý, Jarda Kroupa, Věra Kvardová, Jakub Šťastný, Jirka Vojta a další. Více lidí znamenalo více nápadů a názorů, ale především společnou chuť dělat něco pro oddíl a pro kamarády.

Když oddíl začal stárnout

Po roce 2010 se situace výrazně změnila. Nabídka různých sportovních aktivit se stále rozšiřovala a klasická pěší turistika se stávala především seniorskou záležitostí. Členská základna stárla a současně rostly členské příspěvky do TJ, což prakticky zastavilo dříve přirozený příliv nových členů. Vedení se snažilo oslovovat různé party a jednotlivce, například na trasách, trampských vandrech nebo při službě na rozhledně na Studeném vrchu. Zájem o samotné akce byl velký, zájem o členství však většinou skončil právě u výše příspěvků.

Přesto OPT funguje dál. Ročně se uskuteční okolo 90 akcí. Dnes má oddíl necelých padesát členů a jen slabá polovina z nich je schopna pravidelně chodit a účastnit se akcí. Průměrný věk se blíží osmdesáti letům. OPT je podle současného hodnocení stále zřejmě nejaktivnějším oddílem celé TJ Kotva Braník.

1968; stojící zleva : Pavla Pešatová, v pozadí prof. Jan Mašek, Václav Pešata st., Fanynka Pražáková, Franta Malý, v brýlích Vikina Kodatová, čtoucí je vedoucí zájezdu Jarda Pejša. Sedící zprava : Vašek Pešata ml., Jirka Vojta, Karel Haláček, Jindřich Lášek, za ním si drží oči Manka Pejšová, Nina Vyskočilová, Jožka Huňáčková..

Oblíbené zájezdy autobusem do Julských Alp, Fanynka Pražáková

Zájezd OPT v dubnu 2025 Úštěk

Turistický oddíl mládeže

Zkratka: TOM
Náčiní: ruce, nohy, hlavy a všechno co se naskytne
Pozdrav: skautský přece
Založeno: 1977

„Tomíci" mají tradici již od roku 1969 a věnují se všestranné práci s dětmi a mládeží. Oddíl s názvem Trilobit vznikl původně jako skautský, ale už v roce 1970 byl skauting v Československu již potřetí zrušen. Tehdejší vedoucí Josef Jureček (Vlk) však pokračoval pro své svěřence dále v činnosti v rámci TJ Dukla Karlín Praha. V roce 1977 se oddíl trvale přesunul do Kotvy na Braník, kde oddíl získal stálé zázemí a možnosti pro rozvoj, jen nesměl stále používat skautskou symboliku. Po Sametové revoluci 1989 došlo k pádu režimu a oficiálnímu obnovení skautského hnutí v Československu. Od té doby je oddíl veden jako 57. skautské středisko Trilobit při TJ Kotva Braník. Josef Jureček (Vlk) vedl činnost oddílu až do roku 1993.

Současnost

- máme přibližně 100 členů
- máme tři smíšené skupiny, Jeleny, Bobry a Medvědy, ve věku od 6 do 18 let a čtvrtou skupinu Šišek pro odrostlé vedoucí
- na Kotvě se scházíme jednou týdně v klubovně, chodíme do tělocvičny, na hřiště a do sauny
- pořádáme jednodenní a víkendové výlety pěšky, na lodích, na lyžích, u starších i na kole nebo po skalách
- jarních prázdninách jsme na horách na sjezdovce, tak ve stopě na běžkách
- letních prázdninách stanujeme tři týdny na louce v Krušných horách, bez elektřiny a bez signálu mobilních operátorů
- starší děti zvládají náročnější akce, jako přechody hor v ČR i zahraniční nebo zimní víkendové putování s přežitím v přírodě

Budoucnost

Za úspěch určitě považujeme naši dlouholetou činnost, ve které bychom rádi pokračovali v podobně hojném počtu jako nyní! Zájem je stále velký.

Vánoční besídka v klubovně

Voda Orlice

Trilobit v začátcích

Vyhlášení Klubáku s Trilobity

Oddíl kanoepola

Zkratka: OKP
Náčiní: kajak / dvojlisté pádlo / vesta / helma / špricdeka a míč
Hláška: Kdyby to šlo do branky, tak by to byl gól.
Založeno: 2016 - výročí 10 let

Oddíl kanoepola působí v Kotvě Braník již deset let. První hráči kanoepola se ale objevili v Kotvě již v 90. letech ve skupině okolo Honzy Šupa, která ale dál nepokračovala. V roce 2007 přichází do Kotvy do oddílu OVT kanoepolisté, kteří dříve působili na říčním ostrově Šán na Labi a na Džbáně. V roce 2016 pak vzniká samostatný oddíl OKP. Od té doby jsme se z přibližně 20 aktivních členů rozrostli na téměř 60 aktivních členů, ale oddílem prošlo až 200 hráčů. Pokud zrovna nejsme na turnaji v zahraničí, není den, kdy by do zátoky nevyjela alespoň jedna kanoepolová loď.

Současnost

- každoročně se účastníme až 20 převážně mezinárodních turnajů, ze kterých si pravidelně odvážíme cenné kovy
- naši nejlepší hráči jsou často oslovováni zahraničními kluby. V roce 2026 jsou naši hráči v polské, německé, francouzské a dánské lize
- oddíl na Kotvě je zároveň základním pilířem české reprezentace v kategoriích mužů, mužů do 21 let a žen do 21 let
- na našich hřištích v zátoce pořádáme Juniorské mistrovství ČR v kanoepolu
- Navázali jsme na tradici, která vznikla před příchodem kanoepolistů do Kotvy, a již 25 sezón jsme pořadateli Pražského mezinárodního turnaje v kanoepolu (PIT), který se rozrostl z původních 7 zúčastněných týmů na 52, kdy se hraje v 6 kategoriích na 5 hřištích. Z důvodu omezené kapacity prostoru naší loděnice se poslední ročníky konají na Proboštských jezerech

Účasti na vrcholných akcích

- 2012, 2014, 2022: účast na Mistrovství světa
- 2019, 2021, 2023: účast na Mistrovství Evropy
- 2024: účast na Mistrovství světa v Huzhou, Čína
- 2025: účast na European Club Championship v Kaniowě, Polsko

Cenné kovy v roce 2026

Ženy U21
- zlato na Junior International Tournament
- stříbro na Franco Baschirotto Memorial

Muži A
- stříbro na Prague International Tournament
- stříbro na Linz Indoor Tournament

Junioři U16
- zlato na Kaniów International
- stříbro na Polski Puchar Leśna
- stříbro na Polski Puchar Choszczno
- stříbro na Junior International Tournament Kaniów
- stříbro na Franco Baschirotto Memorial

Budoucnost

- Vychovat co nejvíce reprezentantů a reprezentantek pro seniorské kategorie
- Pravidelně se účastnit vrcholných mezinárodních akcí
- Vybudovat silnou mládežnickou základnu

Šimon (U14) v souboji o míč; foto Matěj Kodiak

Hvězda KP Praha – Thomas Warren; foto Kateřina Borovcová

Účast Českých juniorských reprezentací na JIT Kaniow 2026; foto Jerzy Zużałek

Oddíl stand up paddleboardingu

Zkratka: SUP
Náčiní: nafukovací nebo pevný paddleboard / jednolisté pádlo / leash
Pozdrav: aloha! nebo ahoj...
Založeno: podzim 2019

Oddíl stand up paddleboardingu přišel do Kotvy na konci roku 2019 a má mezi sebou závodníky i volnočasové pádlery. Je nás zatím okolo 10-15 členů. Na závodních karbonových paddleboardech získávají naši členové medaile napříč věkovými kategoriemi v rámci Českého poháru v paddleboardingu, Mistrovství ČR, zahraničních závodech. Ti, co nezávodí, se vydávají na výpravné pádlování po řekách a jezerech.

- spolupořádáme závod Paddle Fest Mácháč na Máchově jezeře
- naši členové se podílí na vedení svazu paddleboardingu a surfingu
- máme dva mezinárodní trenéry
- nejmladší člen: 14 let, nejstarší členky 60+

Cenné kovy a účasti

- 2026 & 2024: 3. místo v soutěži klubů na MČR v paddleboardingu
- 2026: 2. místo MČR U15 František Milota
- 2024: účast na ISA Mistrovství světa v Dánsku
  - Petr Rohlena - technical race; David Raab – štafeta
- 2021: 3. místo overall MČR kategorie OPEN Lucie Raab
- 2020 & 2021: Titul overall mistra kategorie 50+ David Raab

Budoucnost

- rádi bychom aktivovali oddíl mládeže a dále pravidelně závodili
- pořádání SUP závodu na Braníku

Vestoje závodíme v disciplínách: sprint, long distance, technical race a štafeta

V roce 2026 jsme si pořídili oddílové dresy

Paddleboard v každém věku a stavu

Oddíl veslování

Zkratka: OVE

Vybavení: skif, dvojskif, dvojka bez kormidelníka, čtyřka: párová/nepárová/s kormidelníkem/bez kormidelníka, osmiveslice nepárová/párová, vesla párová/nepárová, vnitřní vybavení lodi (sedátko/ka, kolejnice, boty-nohavky, křídla/krakorce)

Pozdrav: Veslaři se na vodě nezdraví, veslařský pohyb vyžaduje maximální soustředění, stejně tak každý trénink. Pozdrav se „koná" až po dojetí závodu: „Soupeřům třikrát! ZDAR! ZDAR! ZDAR!" s pozdravem začíná většinou ten, kdo závod vyhrál.

Založení: prosinec 2023
Veslařský oddíl patří mezi nejmladší oddíly TJ Kotva Braník a navazuje na činnost Veslařského centra Braník 2018. Věnuje se závodnímu i rekreačnímu veslování, práci s mládeží a díky úspěchům na republikové i mezinárodní úrovni a spolupráci s českými i zahraničními veslařskými kluby si postupně buduje své místo v českém veslařském prostředí.

Zázemí je na nadstandardní úrovni v porovnání s veslařskými kluby v zahraničí i v ČR. Trénink probíhá na profesionální úrovni. Oddíl často hostuje veslaře ze zahraničí Austrálie, USA, Itálie.

Víte, že...

Základy veslařského pohybu si může vyzkoušet každý zájemce pod dohledem trenéra po dohodě s hlavním trenérem. Nejdříve na trenažéru, nebo veslařském bazénu, nebo rovnou i na řece. Záleží vždy na tom, jak a jestli vůbec, je daný zájemce sportovně založený. Veslařský pohyb sice vypadá jednoduše, ale jeho provedení/naučit se správně veslovat, není jednoduchá věc.

Vlajka oddílu veslování

Dětský skif od výrobce OK/A „v akci"

Veslování na trenažéru je „nutné zlo" veslařského tréninku

Trénink v bazénu

Oddíl vodního slalomu

Zkratka: OVS
Náčiní: kajak, kanoe singl a debl / špricdeka, vesta, helma
Pozdrav: ahoj!
Založeno: 1990

Vodní slalom v Kotvě Braník měl největší vrchol v letech 1990-2015. Příběh malého závodního oddílu v podání Jiřího Škrance:

„V dobách mého mládí v Kotvě (1976-1983) závodní oddíl neexistoval. A tak jsem ve svých 19 letech v roce 1984 s příchodem na VŠ začal závodit v oddílu VŠTJ Stavební fakulta Praha, kde jsem se postupem času vypracoval do první desítky federálního žebříčku na C1. Taky jsem začal do „Stavárny" natahovat další Kotváky Pavla Klimuškina, Tomáše Evžena Pospíšila, Borka Anděla.

V roce 1990 jsme všichni přešli do Kotvy do znovu-vytvořeného závodního oddílu. Důvod byl jednak „návrat domů" a popravdě taky dobré materiální podmínky, které nám tehdy TJ poskytla. V té době se už jezdilo na kevlarovo karbonových lodích, a ty stály pěkné peníze. Ze Stavárny s náma přišel a Kotvákem se stal kajakář a trenér Vláďa Ptašnik.

Na oplátku TJ jsme my dospělí k sobě začali přitahovat kotvácké mládežníky od Michala Krupky, trénovali je a předávali jim zkušenosti. Šlo o Martina Kliera, Ondru Krupku, Filipa Jančara, Štěpána Chromovského a Honzu Jireše. Další jedničkoví závodníci u nás v té době závodili Jarda Pospíšil, Karel Charles Řežábek a Martin Vlk. V letech 1991-1995 jsme tvořili velmi silný pražský oddíl, mnoho z nás mělo 1. výkonnostní třídu. Já byl v těch letech 2x v A reprezentaci ČR (1993 MS Mezzana, 1995 MS Nottingham), mám dvě 2.místa z Mistrovství ČR. Velkého úspěchu dosáhl debl Jireš-Chromovský, kteří se v roce 1992 v USA stali juniorskými mistry světa.

Jako zázemí na slalomovém kanále v Troji jsme si pronajímali od zahrádkářů maringotku, později jsem ze stavby sehnal vyřazenou stavební buňku, upravenou krakorcema na celkem obstojnou „loděnici", bez elektřiny samozřejmě. Přes zimu jsme využívali loděnici Kotvy pro trénink na hladké vodě a posilovnu.

Po roce 1996 naše aktivita slábla, mládežníci se závoděním skončili, nebo přešli do USK Praha, my už jen jako vysloužilí závodníci jsme si s Pavlem Klimuškinem udržovali 1. VT v seriálu Českého poháru, já do 2008 a Pavel do zrušení kategorie C2."

- Oddíl stále existuje do dneška a má čtyři členy
- Jiří Škranc reprezentoval ČR na Mistrovství světa v roce 1993 v Itálii - Val di Sole - Mezzana - řeka Noce a v roce 1995 v Anglii - Nottingham

Nottingham 1992

Mezzana 1992

Nottingham 1995 repre družstvo C1: Škranc, Janda, Pollert, Jančar, Nedvěd

Klubák

Klubový závod na konci sezóny

Není mnoho závodů, které by se mohly chlubit takovou tradicí. Patriotismus a hrdost na členství v TJ Kotva je zcela na místě. A Klubák není záležitostí jen vodáckého oddílu, ale i všech oddílů ostatních. Poprvé se jel v září 1928 a od té doby se koná každoročně mimo roky 2002 a 2020. V roce 2002 se nejel hlavně kvůli stále kontaminované vodě ve Vltavě a v roce 2020 byly důvodem opatření proti šíření Covid-19.

- První ročník se jel v září 1928 na trati Davle-Libřice Praha
- Od roku 1931 se jezdil Klubák tradičně první neděli v říjnu, protože v sobotu se pracovalo. Až do doby, kdy TJ Kotva v prvním říjnovém víkendu začala pořádat soutěž na Hamerském potoce
- V roce 1934 došlo ke změně trasy a Klubák se jezdil z Jarova, což bylo přesně 10 km
- Od roku 1956 se zkrátila trať se startem na Zbraslavi od mostu a kategorie byly rozděleny na závodní a turistické
- Od roku 1971 mimo klasického sjezdu přibyla soutěž v průjezdu branek před loděnicí
- V roce 1974 byl start Klubáku přeložen na Berounku pod Radotín a závod získal charakter Vodácké turistické jízdy zdatnosti - VTZJ s projížděním branek
- Od výstavby modřanského jezu v roce 1978 se jezdil Klubák na trati loděnice – Modřany a zpět
- V roce 2006 v rámci oslav 80. výročí TJ se jel závod s hromadným startem z loděnice k jezu a zpět. Čestným startérem byl pražský primátor
- V roce 2026 se koná v rámci oslav 100. výročí TJ

Víte, že...

Při Klubáku se nesoutěží pouze o nejrychlejší čas v jednotlivých kategoriích, ale i o speciální cenu. Putovní „necky" plné dobrot a pamětní štítek získá posádka nebo závodník s průměrným časem závodu.

Před loděnicí se to hemží stále stejně

Rio Botičo

Kultovní vodácká akce

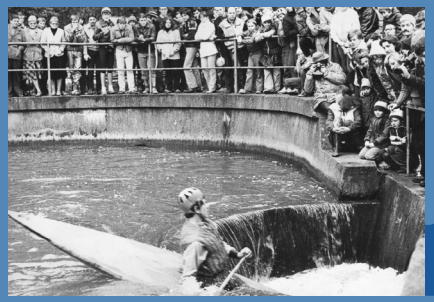
Pořadatelství Rio Botičo od roku 2000 získala Kotva od Bohemians, kterému naopak předala pořadatelsví Hameráku. Podzimní vodácká akce, při které se na jediný den promění pražský potok Botič vytékající z Hostivařské nádrže v atraktivní vodáckou trasu. Tato akce si od roku 1972 získala stovky adrenalinem bijících vodáckých srdcí. Má charakter hromadného nezávodního splutí, které je určené především zkušenějším vodákům.

- Trasa dlouhá 13,5 km z Hostivaře až do Vltavy vhodná pro zkušenější vodáky
- V posledních letech se akce účastní 500-800 vodáků na kanoích, kajacích nebo nafukovacích člunech. Účast je na vlastní nebezpečí

- Horní část trasy mezi Hostivaří a Záběhlicemi má přírodnější charakter, zatímco níže po proudu Botič protéká regulovaným městským korytem
- Na trase je několik jezů. Jez Marcela má výšku 3,2 metrů a spoustu vyzyvatelů
- Na trase je také několik tunelů a nejdelší měří 750 m a ústí do Vltavy pod Vyšehradským železničním mostem
- Až 4 m^3 vody za sekundu – při akci je průtok výrazně vyšší než běžný průměr kolem 0,35 m^3/s
- Po pauze v 90. letech byla akce obnovena v roce 2000 a od té doby se koná pravidelně, s výjimkou let, kdy její konání znemožnily stavební práce, revitalizace toku nebo mimořádná opatření

Víte, že...

Mezi vodáky se říká: „Kdo nejel Rio Botičo, není vodák. Kdo ho jel dvakrát, je prase.”

Rio Botičo - roura na startu už se nesmí jezdit

Při sjíždění do potoka rozhoduje o prvním cvaknutí náklon lodi

Jezy se mohou i přenášet. Ale to není ten adrenalin, kteří všichni hledají; foto Kubena

Propozice Rio Botičo

Symbolika TJ Kotva Braník

Vlajka a logo

Původní zkratka KTV označovala Kroužek vodních turistů, přičemž název a identita se později vyvinul v tělovýchovnou jednotu nesoucí jméno Kotva. Symbol Kotvy je spjatý s vodáckou historií klubu. I když lodě vodáků běžně kotvu nepoužívají, je brána jako symbol věrnosti a jistoty. Nadčasový design loga v modrobílém provedení používáme dodnes.

Označení pádel

Historické označování příslušnosti ke klubu na listech pádel a vesel se provádělo pomocí klubových barev, specifických geometrických vzorů a malovaných znaků.

Členové Kotvy Braník si označovali svá pádla dvojitým bílým klínem s modrým pruhem uprostřed.

Hymna

Vznikla v roce 1936. Autor hudby a spoluautor textu G. Valter a ing. B. Libánský.

Cesta od KVT k TJ Kotva Braník

Trvalo to celkem 34 let než se ukotvil náš současný název TJ.

1926	Kroužek vodních turistů KVT
TJ SOKOL Braník	1948
1948	TJ SOKOL Hodkovičky
TJ Spartak Aeropal Modřany	1952
1956	TJ Slavoj Pekárny a cukrárny (PAC)
TJ Dynamo Michle	1960
1968	TJ Kotva Braník

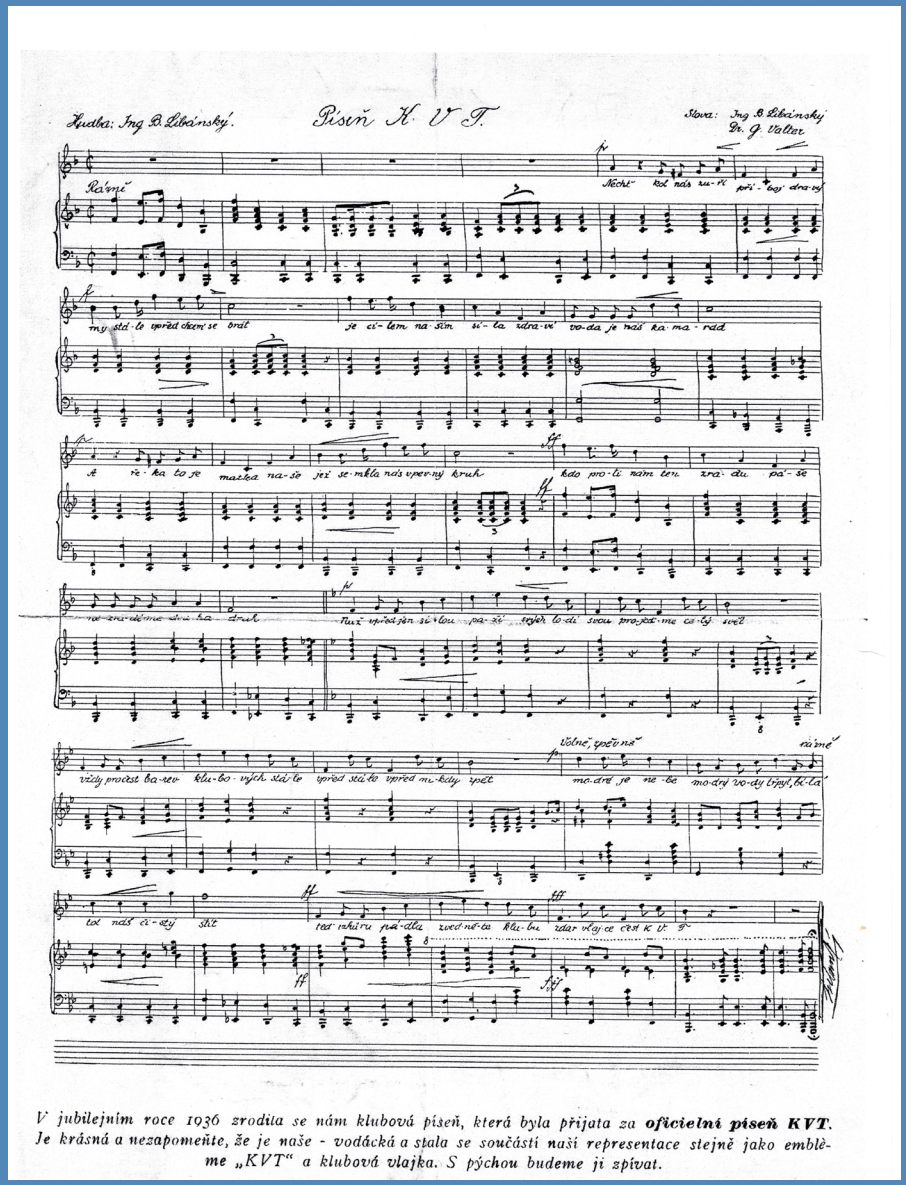
Víte, že...

V naší zátoce je nastálo uhnízděných několik „modrých diamantů", které je možné spatřit z mola nebo přímo na vodě v okolí stromů. Ledňáček je symbol čisté vody a našel si cestu i do oddílových symbolik, na vlajky a na dresy.

Další exotikou v zátoce jsou dvě želvy, které se na stříďačku vyhřívají na molech a vyčnívajících větvích a na provazech ohraničujících hřiště kanoepola. Až uslyšíte „žbluňk", víte, že vám frnkla želva.

V jubilejním roce 1936 zrodila se nám klubová píseň, která byla přijata za ***oficielní píseň KVT.*** *Je krásná a nezapomeňte, že je naše - vodácká a stala se součástí naší representace stejně jako emblème „KVT" a klubová vlajka. S pýchou budeme ji zpívat.*

Nechť kol nás zuří příboj dravý,
my stále vpřed chcem se brát.
Je cílem naším síla zdraví,
voda je náš kamarád.
A řeka, to je matka naše,
jež semkla nás v pevný kruh.
Kdo proti nám, ten zradu páše,
nezradíme druha druh.
Nuž, vpřed jen silou paží svých,
lodí svou obplujem celý svět, ahoj.
Vždy pro čest barev klubových,
stále vpřed, nikdy zpět, ahoj.
Modré je nebe, modrý vody třpyt,
bílá, toť náš čistý štít,
Teď vzhůru pádla zvedněte
klubu zdar, vlajce čest, KVT ahoj.

text hymny KVT, 1936

Sto let a tisíce příběhů se těžko dají zachytit na pár stránkách. Tyto a další příběhy, fotogalerie a videa najdete v záložce Historie na našem webu **www.kotvabranik.cz**

Speciální díky všem, kteří se podíleli na této výroční publikaci

- historické články, fotografické i video archivy, ze kterých stále čerpáme: Luboš Bakla
- spoluautoři za jednotlivé oddíly, editace článků z historie a archivy: Tomáš Michal (OLT, Výbor), Michal Krupka (OVT), Václav Pešata (OPT), Miloš Svatý (OPT), Miroslav Folprecht (TOM), Petr Laník (KAN, Výbor), Jakub Koutník (KAN), Lucie Raab (SUP, Výbor), Lukáš Jíra (OVE), Jiří Škranc ml. (OVS).

Oslavy výročí 100 let TJ Kotva Braník, ke kterým vznikly i čtyři pamětní cedule vyvěšené v exteriéru loděnice a tato výroční brožura jsou finančně podpořené Městskou částí Prahy 4.

Děkujeme!

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 4

Vydáno v září 2026

www.kotvabranik.cz